

Schotersingel 8

Derde Volksbadhuis

Tegenwoordig is een huis zonder badkamer of minimaal een douchecel, ondenkbaar. Tot vóór de WO II was dat heel anders. Voor de wekelijkse wasbeurt was menigeen aangewezen op de zinken teil of op één van de gemeenschappelijke badhuizen van het Witte Kruis. Nog heel veel langer geleden was er een luxe badcultuur. Denk maar aan de badhuizen die de oude Romeinen hadden met veel pracht en praal.

Toen de Romeinen waren vertrokken is het lang behelpen geweest. Zo begin 19de eeuw kwam de eigen badkamer weer een beetje in zicht. Gemeenschappelijke badgelegenheden waren er nog niet. Zo'n badkamer vergde een massa techniek en dat kostte veel geld. Logisch dat toen het "badden" eigenlijk alleen was weggelegd voor de rijken. Had je dat geld niet dan was je veelal aangewezen op het toen bekende wasstel met lampetkan of anders in de keuken in die zinken teil.

Had je niets van dat alles in huis en was je bovendien beperkt in je ruimte dan kon je in Haarlem voor het eerst in 1898 naar het volksbadhuis van het Witte Kruis op de Koudenhorn. Haarlem heeft in het verleden vijf van dergelijke badhuizen gekend, waarvan die aan de Schotersingel het langst dienst heeft gedaan.

Door de later toenemende bouw van huizen met badgelegenheden nam de belangstelling voor badhuizen af. Op 1 januari 1985 werd het laatste badhuis gesloten.

Het volksbadhuis aan de Schotersingel werd geopend op 10 september 1915 en was het derde Haarlemse badhuis. Dat staat ook duidelijk aangegeven boven de entree. In de afgelopen eeuw hebben duizenden

Haarlemmers gebruik gemaakt van deze voorzieningen. Voor grote gezinnen was een wekelijks bad vaak te duur. Zij bleven in die periode aangewezen op de keukenteil. Het derde volksbadhuis aan de Schotersingel sloot in 1985.

Bij een badhuis hoorde ook een badmeester. De badmeester zorgde er voor dat alles op rolletjes liep. Inde het badgeld en zorgde dat de boel schoon bleef. Ook hield hij de tijd in de gaten. Vaak had je maar twintig minuten om een bad te nemen.

Op de foto hiernaast zie je de badmeester in de lange gang met deurtjes naar de douchecabines. Het werk is gedaan, de klanten zijn vertrokken en de boel is aan kant. De badmeester zit er in zijn nette kleren keurig bij